Република Србија
УПРАВНИ СУД
18 У. 4281/14
03.03.2016. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... број ..., против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења туженог број 351-638/13-ГВ од 18.07.2013. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.03.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Градског већа града Београда, број 351-638/13-ГВ од 18.07.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за послове легализације објеката Градске управе града Београда – Сектор за подручје општина Земун, Нови Београд, Сручин, Обреновац, Гроцка, Младеновац, Барајево, Сопот и Лазаревац, XXXI-13 број 351.21-41165/2010 од 30.05.2012. године. Наведеним ожалбеним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за изведене радове на изградњи пословног објекта, спратности По+Пр, који се налази у ..., улица ... број .., на кат. пар. ..., КО ... .

У тужби поднетој Управном суду дана 20.03.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, из свих законом прописаних разлога. Указује да се тужени орган у уводу оспореног решења није позвао на Закон о планирању и изградњи, те да исти одлучује применом одредаба члана 185. до 200. Закона о планирању и изградњи, за које је решењем Уставног суда Србије I Уз-295/2009, утврђено да нису у сагласности са Уставом, те су престале да важе 06.06.2013. године. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и непосредно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

У уводу оспореног решења наведено је да решење доноси Градско веће града Београда, с позивом на одредбу члана 215. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), којом је прописано да је за решавање у другом степену надлежан орган одређен законом, на одредбу члана 26. став 1. тачка 4. Закона о главном граду (“Службени гласник РС”, бр. 129/07), којом је прописано да градско веће решава у управном поступку у другом степену о правима и обавезама грађана, предузећа и установа и других организација из надлежности града Београда и на одредбу члана 84. Одлуке о градској управи (“Службени лист града Београда бр. 51/08...65/12), којом је прописано да Градско веће решава по жалбама изјављеним против првостепених акта Градске управе донетих у оквиру изворних послова града, осим ако законом није другачије одређено, а да организациона јединица одређена овом одлуком, за потребе Градског већа у другостепеном поступку спроводи управни поступак и израђује предлоге аката, поштујући законске рокове за одлучивање. На месту за потпис наведена је " по овлашћењу председника Градског већа града Београда бр. 036-3382/12-ГВ од 05.09.2012. године, члан Градског већа града Београда Б.Б.".

Према одредби члана 201. став 2. Закона о општем управном поступку, решење које је донео колегијални орган, потписује председавајући, ако законом или другим прописом није друкчије одређено.

Одредбом члана 285. истог закона, прописано је да се овлашћење за предузимање радњи и решавање у поступку може дати запосленом који има прописану стручну спрему, а орган је дужан да на погодан начин објави која су службена лица овлашћена за решавање у управним стварима, а која за предузимање радњи у поступку пре доношења решења.

У списима предмета ове правне ствари налази се записник са седнице Градског већа одржане дана 18.07.2013. године, који је потписао председник Градског већа В.В., као председавајући, на којој седници је донето и оспорено решење. Међутим, како је оспорено решење потписао члан Градског већа, на основу овлашћења које јој је дао председник Градског већа, а према цитираном члану 285. Закона о општем управном поступку није могуће дати овлашћење некоме да само потпише акт, то суд налази да су приликом доношења оспореног решења учињене битне повреде правила поступка, које је у поновном поступку потребно отклонити.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно

одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.03.2016. године, 18 У. 4281/14

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ